

Súd: Krajský súd Banská Bystrica
Spisová značka: 4To/56/2021
Identifikačné číslo súdneho spisu: 6320010295
Dátum vydania rozhodnutia: 09. 09. 2021
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Jozef Mikluš
ECLI: ECLI:SK:KSBB:2021:6320010295.2

Uznesenie

Krajský súd v Banskej Bystrici na verejnom zasadnutí konanom dňa 09.09.2021, v senáte zloženom z predsedu senátu JUDr. Jozefa Mikluš a sudcov JUDr. Petra Kvietka a JUDr. Ľubomíra Bušika, PhD., v trestnej veci obžalovaného F. V., stíhaného pre zločin lúpeže podľa § 188 ods. 1 Tr. zák., konajúc o odvolaní okresného prokurátora voči rozsudku Okresného súdu Brezno, sp.zn. 6T/8/2020 zo dňa 17.05.2021, takto

rozhodol:

Podľa § 319 Tr. por. odvolanie okresného prokurátora **z a m i e t a**.

odôvodnenie:

Rozsudkom Okresného súdu Brezno, sp.zn. 6T/8/2020 zo dňa 17.05.2021 bol obž. F. V. uznaný vinným zo zločinu lúpeže podľa § 188 ods. 1 Tr. zák. a to za skutok, ktorého skutku sa dopustil tak, že

dňa 19. 07. 2019 v čase asi o 20.00 h v Brezne v miestnej časti Banisko v lesnom poraste vedľa nákupného centra Lidl po tom ako si F. V. vypýtal cigaretu od C. X., trvale bytom D., 9. mája XXXX/XX, mu C. X. odpovedal, že cigaretu nemá a následne ho F. V. fyzicky napadol tak, že C. X. opakovane udrel päťou do ľavej časti tváre a brucha, čomu sa C. X. bránil a následne k nim prišli J. I. a ml. X. E., ktorí ich oboch chytili za telo a za ruky a odtiahli ich od seba, pričom v dôsledku útoku utrpel C. X. zranenia, a to pomliaždenie tváre a pomliaždenie brušnej steny, ktoré si nevyžiadali práceneschopnosť a ani ho neobmedzovali v obvyklom spôsobe života.

Za toto konanie okresný súd rozhodol, že u obž. F. V. podľa § 44 Tr.zák. upúšťa od uloženia súhrnného trestu podľa § 42 Tr.zák., pretože trest uložený rozsudkom Okresného súdu Brezno, sp.zn. 4T/106/2019 zo dňa 19.10.2020, ktorý sa stal ohľadne viny a trestu obžalovaného právoplatným dňa 16.03.2021, v spojení s uznesením Krajského súdu v Banskej Bystrici, sp.zn. 5To/17/2021 zo dňa 16.03.2021, pokladá na ochranu spoločnosti a nápravu obžalovaného za dostatočný. Okresný súd obž. F. V. podľa § 287 ods. 1 Tr.por. zaviazal k povinnosti nahradiť poškodeným spôsobenú škodu a to C. X., trvale bytom D., bolestné vo výške 101,30 € a poškodenej strane Dôvera ZP, so sídlom Nitra, škodu vo výške 326,86 €.

Uvedený rozsudok nenadobudol právoplatnosť, pretože ho svojím odvolaním v zákonom stanovenej lehote ako osoba na to oprávnená, napadol okresný prokurátor.

Okresný prokurátor v písomných dôvodoch odvolania uviedol, že pokiaľ ide o otázku viny, s týmto súhlasí, avšak podľa jeho názoru nie je správne rozhodnutie okresného súdu pokiaľ u obžalovaného F. V. postupom podľa § 44 Tr.zák. rozhodol o upustení od uloženia súhrnného trestu, vzhľadom na predchádzajúce odsúdenie, kde mu bol uložený nepodmienečný trest odňatia slobody vo výmere 4 roky.

Okresný prokurátor súdu vytýkal už to, že F. V. už bol v minulosti raz odsúdený a to rozsudkom Okresného súdu Brezno, sp.zn. 4T/106/2019 za zločin lúpeže podľa § 188 ods. 1, ods. 2 písm. c/ Tr.zák., kedy bol už v tomto konaní obžalovanému ukladaný trest odňatia slobody za použitia zmierňujúceho

ustanovenia podľa § 39 ods. 1, 3 písm. d/ Tr.zák. vo výmere 4 roky a pre výkon tohto trestu bol zaradený do ústavu na výkon trestu s minimálnym stupňom stráženia. Takýto postup, ktorý zvolil okresný súd a to upustenie od uloženia súhrnného trestu podľa § 44 Tr.zák., nemôže a nebude z hľadiska všeobecnej prevencie postačovať na nápravu obžalovaného a ani nebude dostatočne zabezpečovať ochranu spoločnosti pred páchatelmi inej trestnej činnosti. Prokurátor uviedol ďalej, že má za to, že aj s prihliadnutím na spôsob spáchania prvého skutku mal byť F. V. ukladaný súhrnný trest odňatia slobody v zákonom stanovenej trestnej sadzbe, ukladanej pri súhrnnom treste v zmysle ust. § 188 ods. 2 Tr.zák. a to výmere najmenej 7 rokov nepodmienečne a pre výkon trestu mal byť zaradený do ústavu na výkon trestu s minimálnym stupňom stráženia.

Naviac prokurátor akcentoval aj na tú skutočnosť, že rovnako ako v prvej trestnej veci, aj v danej trestnej veci obž. F. V. spáchanie skutku popieral a priznal sa až po vykonanom dokazovaní, resp. urobil vyhlásenie na okresnom súde v konaní o obžalobe, pričom takéto konanie obžalovaného podľa prokurátora nie je možné považovať za úprimné, keďže v priebehu celého konania sa nepriznával k spáchaniu trestnej činnosti. Z uvedeného dôvodu preto navrhol, aby krajský súd v odvolacom konaní zrušil výrok prvostupňového súdu o upustení od uloženia súhrnného trestu a rozhodujúc sám, aby obžalovanému uložil súhrnný trest odňatia slobody vo výmere najmenej 7 rokov nepodmienečne a zaradil ho do ústavu na výkon trestu odňatia slobody s minimálnym stupňom stráženia.

Na podklade podaného odvolania potom Krajský súd v Banskej Bystrici vo veci nariadil termín verejného zasadnutia, na ktoré bol predvedený eskortou obžalovaný, bola prítomná jeho obhajkyňa, ako aj krajský prokurátor.

Krajský prokurátor v konečnom návrhu pred krajským súdom uviedol, že sa pridrižiava písomného odôvodnenia odvolania a domáha sa toho, aby obžalovanému bol ukladaný trest v zmysle návrhu okresného prokurátora a v tomto navrhol zrušiť napadnutý rozsudok a odvolaniu okresného prokurátora vyhovieť.

Obhajkyňa obžalovaného v konečnom návrhu uviedla, že nesúhlasí s návrhom prokurátora. Samotný obžalovaný priznal spáchanie trestnej činnosti, spontánne sa poškodenému ospravedlnil, je prvýkrát vo výkone trestu odňatia slobody a tento pobyt bude pre neho dostatočným ponaučením, aby sa v budúcnosti ďalšej trestnej činnosti nedopúšťal a preto navrhla, aby bolo odvolanie okresného prokurátora zamietnuté.

Samotný obžalovaný v konečnom návrhu uviedol, že uvedený 4-ročný trest odňatia slobody je pre neho ponaučením, veľmi ho mrzí, čo spravil a nikdy sa už do budúcnosti ničoho podobného nedopustí.

Krajský súd v Banskej Bystrici potom na podklade podaného odvolania v zmysle § 317 ods. 1 Tr. por. preskúmal zákonnosť a odôvodnenosť všetkých výrokov napadnutého rozsudku a dospel k záveru, že odvolanie okresného prokurátora nie je dôvodné.

Odvolací súd po splnení prieskumnej povinnosti zistil, že súd prvého stupňa vykonal na hlavnom pojednávaní všetky dostupné a potrebné dôkazy na objasnenie skutkového stavu, najmä preto, že samotný obžalovaný urobil vyhlásenie o tom, že je vinný a okresný súd jeho vyhlásenie prijal, takže tieto dôkazy v súlade s § 2 ods. 10 Tr.por. okresný súd aj správne vyhodnotil a aj rozhodol v súlade s § 2 ods. 12 Tr.por.

Okresný súd podrobne a dostatočne presvedčivo v odôvodnení napadnutého rozsudku aj v zmysle § 168 ods. 1 Tr. por. uviedol, ktoré skutočnosti vzal za preukázané, o ktoré dôkazy svoje skutkové zistenia oprel, existenciu ktorých skutočností pokladal so zreteľom na výsledky vykonaného dokazovania za vylúčené alebo pochybné a akými úvahami sa potom spravoval pri hodnotení týchto jednotlivých dôkazov.

Z odôvodnenia rozsudku okresného súdu je dostatočne zrejmé, prečo okresný súd aplikoval pri ukladaní trestu obž. F. V. ust. § 44 Tr. zák. Uvedené skutočnosti sú podrobne a dostatočne presvedčivo uvedené v odôvodnení prvostupňového rozsudku na stranách 5 až 6 tohto odôvodnenia. Krajský súd si tieto závery okresného súdu osvojil a preto v podrobnostiach na ne odkazuje a nič viac k nim nedodáva.

Vo vzťahu k podanému odvolaniu okresným prokurátorom, ako aj k uloženému trestu a námietkam okresného prokurátora voči postupu okresného súdu krajský súd konštatuje, že okresný súd prihliadal na všetky skutočnosti a zásady uvedené v § 34, § 36, § 37 a § 38 Tr.zák., na ktoré je povinný prihliadať a to aj na spôsob spáchania činu, jeho následok, zavinenie, pohnútku, či poľahčujúce a priťažujúce okolnosti, osoby páchatel'a, jeho pomery a možnosti nápravy, ako aj na generálnu a individuálnu prevenciu. Okresný súd dostatočným spôsobom v odôvodnení napadnutého rozsudku rozviedol, prečo u obžalovaného postupoval podľa § 44 Tr.zák. a upustil u neho od uloženia súhrnného trestu. Krajský súd sa s takýmto postupom stotožnil tak, ako je to už vyššie uvedené. Správne okresný súd poukázal na požiadavku primeranosti trestu, v rámci ktorej zohráva významnú úlohu aj sudcovská individualizácia trestu. Druh a výmera trestu musia byť trestom individualizované v každom konkrétnom prípade tak, aby zodpovedali všetkým skutočnostiam prípadu. Aj krajský súd považuje navrhovaný trest vo výmere 7 rokov, aj keď na samej dolnej hranici zákonom stanovenej trestnej sadzby, za neprimerane prísny, ktorý nezohľadňuje všetky okolnosti prejednávaneho prípadu. Preto správne okresný súd vzhľadom na osobu obžalovaného, jeho sociálne pomery a okolnosti prípadu dospel k záveru, že je namieste aplikovať ust. § 44 Tr.zák. o upustení od uloženia súhrnného trestu, pričom takýto postup je aj podľa krajského súdu postačujúci, splňa atribúty generálnej a individuálnej prevencie, dostatočne zabezpečí ochranu spoločnosti, ako aj prevýchovu obžalovaného a zároveň postihuje len obžalovaného.

Podľa § 319 Tr.por. odvolací súd odvolanie zamietne, ak zistí, že nie je dôvodné. Na základe všetkých uvedených skutočností preto krajský súd v zmysle citovaného zákonného ustanovenia odvolanie okresného prokurátora ako nedôvodné zamietol.

Krajský súd toto svoje rozhodnutie prijal pomerom hlasov 3:0 (§ 163 ods. 4 Tr.por. v spojení s § 180 Tr.por.).

Poučenie:

Proti tomuto uzneseniu ďalší riadny opravný prostriedok nie je prípustný.